

Zatečen postojanjem

Zatečen sam postojanjem
u ovom vremenu
među ovim licima
s ovim stablima i zdanjima

Zatečen sam postojanjem
kojega nije moralo biti
koje je samo dar
koje nalik je na san

Zatečen postojanjem
trčao bih travnjakom
zaustavljao bih namjernike
vikao harno »Ja jesam«

Zatečen sam postojanjem
Zbratimljen sa zvijezdama
Sprijatelj s ljudima
Sljubljen sa zemljom

Zatečen sam postojanjem
Nemiran kao šiba na vodi
Miran kao hrast u šumi
Stamen kao hrid u gori

Zatečen sam postojanjem
podarenim mi prije toliko ljeta
ispunjenih s mnogo ushita
ispisanih s malo sjeta

Zatečen sam postojanjem
djelićem Tvoga postojanja
mrvicom Tvojih sanja
zrakom Tvoga sjaja

Zatečen sam postojanjem
koje nema kraja
kojemu je smrt samo tijesna brv
kojemu predstoji i druga obala

Zatečen postojanjem pjevam:
Tebi koji Jesi budi hvala.

*Kalinovac, 21. lipnja 2004., na moj 74. rodendan.
Rodni dom. Prvi dan ljeta. Najdulji dan.*

Prva pjesma ispjevana na računalu (computeru)

*Za četvrt sata će ponoć. Prijelaz iz 2001. u 2002. godinu.
Prvi puta pišem pjesmu izravno na računalu, mjesto
u bilježnici:*

Zvijezde žanju nebeskim poljem
anđeli pjevaju žetelicama
Mačak svinut prede u zapečku
Božićni kongluf čeka
jutro da progleda
Zemlja bdije sva i svuda
ovce ne znajzu za prijelaz
iz godine u godinu
ni koze ni krave ni svinje
<ljudi luduju od radosti
što su ostali živi u godini
u kojoj nisu svi pfeživjeli
Viču od vedselja
uvjeeni da će proživjeti
godinu što nadolazi
Covhjek je homo ridens
baš zaato je slika onoga
koji je Deus ridens
Nasmijani Bog
povlači zavjesu neba
i smije se sinovima ljudksim
kako slave stafru
i čekaju novu godinu
Dakako Njemu
vrijeme ne znači ništa.

On vidi sve stare godine
ovog istog časa
i sve nove sve buduće godine
i još se više smije.
Sluša petarde što ih
vfragoljasta mlađarija baca
ozbiljnim prolaznicima za petama

Gleda kako svi gore od žudnje
za cjelovom koji će
pasti kad stane ponoć.
Kad stara ode u nepovrat
a Nova stupi na prag.
I smije se dobroćudno dobri Bog.
Voli on djecu, nadssve djecu,
ali i odfrasle kad postanu djeca.
Eno, šulja se vrag, crn ko vfrag.
Puštaga nek se i on
ove noći malo poveseli.
Ne previše, ne na štetu dugih.
Ali on drugačije ne zna
zatornik je bića i zlotvor smrti.
Sv. Petar i danas prima
na nebeskim vratima.
Uz policajce na zemlji
jedini je vratar Petrar na nebu
i ovelude noći na dužnosti.
Pobožne duvne kfreću u hram
da baš o ponoći
zamole Boga za sveone
štone mole,
što kunu kune kojih nemaju
šo plaču u kutu
što ridaju u jau.

Smije li se Bog
Smije se tko se posljednji dsmije
A Smije se posljedni
onaj koji je Omega
Eto još šest minjuta ove stare godine.
A što da Ti ja frekenm
koji stoluješ na nebesima nasmijan.
Da ostavimj stroj i uzmemem pero.
Stoji položeno na otvorenoj bilježnici
Zelena je.
Možda od jala
što sam je ostavio
možda od ljudbomore
što sam joj se
nakon godinea pisanja iznevjerio.
Prva je ovo pjesma pisana na računalu.
Prva u posljednjem danu
prve godine trećeg tisućljeća.
Idem i k zelenoj bilježnici.
da ne pfrosuzi cfrnom suzom
iz zelena nalivperaaa.

Zagreb, 31. prosinca 2001.

Tri minute do ponoći. Još u drugom tisućljeću.

Napomena autora: Nisu ispravljene štamparske pogreške da se vidi kako izgleda prva pjesma napisana na računalu.

Raduješ se

Ja znam da se Ti raduješ
kad se ja radujem.
Raduješ se sa mnom
Raduješ se u meni
Veseliš se kad nađem
zagubljenu stvar
kao da si je Ti izgubio
Ti je našao
Veseliš se što sam danas
posjetio bolesnika
kao da si sa mnom i
u meni kod njega Ti bio
Raduješ se mojemu poslu
kao da si ga Ti uradio
Raduješ se priznanju
koje mi je dano
kao da si ga Ti dobio
Raduješ se što mi se povukla
upala zubnih desni
kao da i Ti boluješ.
Raduješ se sa mnom.
Raduješ se u meni.

Zagreb, 7. ožujka 2003.

Kišni petak.

Podari Gospode

Podari Gospode
Štap stazi
Palicu ruci
Pjesmu koraku
Zanos hodu
Spomen snu

*Zagreb, 15. ožujka 2004.
Sunčan ponedjeljak.*

Što da napišem na računalu?

Što da napišem?
Sumoran dan
mkar sunčan.
Trka u Akademiju
odande u poreznu uoravu.
Pojeo potom ribu.
Nije mi prisjela.
Sjeo na sjednici
žulao me stolac i pleća
E nekad sam sjedničio
sad se samo toga sjetio.
Veselim se kraju najkraćeg mjeseca
i uređivanju konačnog teksta za tiska
trećega sevskā.
Rokovi rogovi.
Jesam li se uhvatio u klopku
Ne pjevaj bez gitare
na azavoju Mallinove ulice
Gledaj mačke što se miju
i pse što repom domahuju
Ne razbij susjedu staklo na autu
i recci s Pismom:
«Za mnogo se brineš
jedndo je samo ppotrebno»
I ne vjeruju nikome
tko govori drugo i drugačije
Umij se zvijezdama
prije počinka
kao u podne

Stani na tramvajskoj stanici
i slušaj Boga u sebi
i istom tada kreni
prema svjeveru ili prema jugu
desno ili lijevo
prema tome što si ćuo-
Ne zavidi zvijezdi
sam si zvijezda
Znaš da sjaš
Boga u sebi slušaj
I samo njega
Lijepo je imati prijatelja
uza sesasobom
ali zamisli imati BOGA
Prijatelja u sebi.
Spava (Bog) s tobom
dok se smiruješ na eležaju
ne s tobom u Tebi spava
Umiva se s tobom
Sunce ti šalje i
potrći da ga s tobom dočeka
Jede on s tobom ribu
- bila je dobrfa
samo pretvrdo pečena -
i na sjednici sjedi s tobom.
Ma ne (s tobom nego), u Tebi.
Krati priloge III sveska
«Barok i prosvjetiteljstvo»
niza «Hrvatska i Evropa»
u Tebi i šapće ti:
«Ne zaboravi poslojje večere
isključiti telefon
otvoriti ga poslije objeda
hodati poslije doručka

i mottriti pročelja
i ne dati žurbi
ni trena vre,mena,
ni truna hrane.
Čovječe ne živi se
za to da se žuri»
I pazi nema nikoga
nad tobom
nikoga s tobom
nikoga uza te,
nikoga pod tobom.
Ima samo u Tebi.
Ima Boga.

Htio sam zapravo ići spavati.Trebao sam zaključiti računalo. Ali kako, jedva sam ga otvorio i sad bez riječi ga zatvoriti. Kako? Sada kad sam napisao ovo, znam kako.

*<<<<<a i datum je danas jedincat 22. 2. 2002.
Nek je nešto napisano. A umoran sam ko crna zemlja.
A što je ono o nekomu rekao akaemik Šicel koji se ne vlada kao akademik: «Vmrl je.Kak ne bi, uredndik, predsjednik. Kaj.Popolne teebe spati» Znam da ne treba delati.Ajd spat, Boga zvat. Bog me čuvaj do polnoči, a Marija od polnoči.Tako je molila večer prošnakinja Jana. Ne da mi se iti spat. A zaran bi trebal biti frižek i zdrav. A nikaj mi ne da počinka kak noć i kak sen. KAJ ne čuješ kaj Sveto pismo veli:*

«UZalud vam je bdjeti ddugo u noć
i ustajati rano prije zore.
Miljenicima svojim (Bog) daje u snu.»
Otkud to čuješ?
Kaj se zgledaš.

«Kaj Tuliko sem s tebom, Ivane,
i još me ne poznaš,
još ne znaš da sem vu Tebbi.»
Da bi miljeniku dal u snu
miljenik trreba Tebi dati san

*Neču ispravlati pogreške. Zakaj ne bi bila jena pesma
na računalu ze sema pogreškame.*

*Sad mi pak pisać ne štel zvleči papera Samo je jenoga
spisal. KOMaj sem ga zvadddil. Valda kaj sem napisal
da sem ovo v Zagfrebu pisal i to kak sem rekel 2. II.
2002. A i naslova nesem pesmi dal, No računalo ne me
pitalo dok sem pristisnol «Spremi» kak bum pesmu
krstil i napisal sem pesmu na računalu. Sad idem
probat morti bu to računalo štel naštaapaati kaj sem
napisal. Ako se neje uvredilo-. Rekla je moja sestra
Treza: «ČOvek dok to geledi veli, jel to more bit bez
Nečastivoga», taj kompjuter.*

Zagreb, 22. veljače 2002.

Prijatelj

A što da rečem Tebi Isuse
Drago mi je
što si došao u moj dom
Tu sam se rodio
Tu sam trčao
kao što to čini
mali Martin sada

Ti si u meni trčao
Ti se u meni igrao
Ti u meni učio
Ti sa mnom vazda bio
kud god sam hodio

Toliko si moju slobodu cijenio
da si sa mnom bio
gdje inače ne bi bio
I od mnogo toga me poštedio
Od zlatne krletke
Od blistava prstena
Od slavna imena
Od vladalačke palice
Čuvao si mi samo lice

Uza me si uvijek stao
kad sam znao
i kad ne vjerovao
Kad sam radio

i kad sanjao
Prijatelj si mi vazda bio

*Kalinovac, 27. ožujka 2005.
Rodni dom. Sunčani Uskrs.*

Pohod milosti

Koji posjet!

Došao si u sumračje
Kao ono u Emaus
I već pošao dalje
A ja te pozvao

I evo sjedimo, razgovaramo
O čemu? O prijateljima
»Crkva je zajednica Isusovih prijatelja«,
rekao si mi ono na putu.
»Prijatelj je milost, znam.
Takav kakav jest«, velim.
»U čemu je dobar
pomozi mu da bude bolji.
U čemu nije
prihvati ga kakav jest
i pomozi mu da bude dobar.
I sam budi dobar prijatelj!
Svaku sjenu izbriši s puta
svoju i njegovu.
Fiat lux deficiant tenebrae.«

Tako mi veliš, Isuse, ove večeri
kad sumrak tka niti mraka
guste niti.

A Ti, Isuse, budi vazda
Prijatelj
s prijateljima.

Pohod milosti!

*Zagreb, 8. rujna 2004.
Sunčana srijeda. Mala Gospa.
Bolnica »Rebro«. Kardiologija.*

Uz večernji prozor

Stadoh uz večernji prozor
Mrak je prebacio
preko lica zemlje
crn pokrivač –
Nebo cijelo polukuglast poklop
nad zemljom
Iz njega vire zvijezde dvije
A ovaj skromni Golub
Tebi koji si saznao zemlju
i ne samo zvijezde dvije
govoriti »Ti« smije
(I k tomu se još smije)

*Zagreb, 21. siječnja 2004.
Srijeda.*

Uživam što sam živ

Uživam što sam živ
Što slušam škripanje ključanice
Što osjećam težinu knjige
Što upijam miris stabala
Što gledam sve i sva
Što jesam
I što znam da jesam
darom Tvojim koji Jesi

Zagreb, 30. srpnja 2004.

Oblačni petak.

Udomljen u meni

Ti si moja harfa
i struna moja
Zvono u daljini
i dodir u blizini
Upit na stazi
i glas u šutnji
Vreva u tišini
i tišina u vrevi
Prijatelj u meni
i šaptač na uho
Govornik na gori
i spavač u barki
Nastanjen u zvijezdi
i udomljen u meni

*Zagreb, 4. siječnja 2004.
Sunčani petak.*

Suputnik u Emaus

*Približi im se Isus i pođe s njima.
Ali prepoznati ga – bijaše uskraćeno
njihovim očima.*

(Lk 24,15–16)

Prerušen si u prosjaka s dlanom
Prerušen u dječaka s praćkom
Prerušen u dijete s igračkom
Prerušen u pustinjaka u stepi
Prerušen u igrača na pozornici
Prerušen u pisca nad listom papira
Prerušen u slikara s kistom
Prerušen u kipara s dljetom
Prerušen u ženu na putu
Prerušen u majku u kući
Prerušen u djevicu u crkvi
Prerušen u staricu u klecalu
Prerušen u redovnicu u kapelici
Prerušen u teškog bolesnika
Prerušen u sestru u bolnici
Prerušen u zaraženoga gubom
Prerušen u pijanca na ulici
Prerušen u prezrenoga od gordih
Prerušen u uznika u samici
Prerušen u vozača tramvaja
Prerušen u uličarku na stanici
Prerušen u kopača na polju
Prerušen u pelivana na žici
Prerušen u športaša na igralištu
Prerušen u gospodara na vladalačkoj stolici
Prerušen u skijaša na snijegu

Prerušen u učitelja za zborištem
Prerušen u učenika u klupi
Prerušen u starca sa štapom
Prerušen u prijatelja grješnika i carinika
Prerušen u hramskog službenika
Prerušen u protivnika
Prerušen u uredskog činovnika
Prerušen u prijatelja
Prerušen u namjernika na putu u Emaus
Prerušen u bližnjega

I tako s kim god sam
Isuse, s Tobom sam

*Zaista, kažem vam, što god učiniste
jednomu od ove moje najmanje braće,
meni učiniste.*

(Mk 25,40)

*Zagreb, 4. siječnja 2002.
Sunčani petak.*

Isusov Šop

*Ususret 100. godišnjici rođenja Nikole Šopa
Isusovoga pjesnika*

Sipi kiša
Cupka po lokvici
Auti pohlepno ližu
vlažnu cestu
Sjedimo u sobi
Nikola Šop, Isus i moja sjena
»O Isuse, kako bih volio, kada bi se
udostojao da uđeš u moj stan
Gdje sasvim obične stvari o zidu vise
Gdje se u oknima rano ugasi dan.«

Pričao bih Ti
kako sam se jutros
oprostio od sestre Treze
kako do podne tkao tkanje (*textus*)
za sutrašnje predavanje:
*Due voci complementari
nella poesia di Nikola Šop
Sottofondo biblico, ricordi e testimonianze*

Pričao bih Ti
kako sam uzeo na brzinu
zalogaj u usta
požurio u Hrvatsko narodno kazalište
naše za put ovaj sastajalište

Pričao bih Ti
kako me shrvao san u automobilu
što klizio je cestom
kao lađa morem

Pričao bih Ti
o tri suputnika tri Ivana
Ivo Frangeš, Ivan vozač i ja Ivan
Sva tri glas vapijućega u pustinji
ili ako hoćeš preteče Tvoji
I Mladen Tarbuk dirigent puta bez palice

Pričao bih Ti
o svojoj sobi
u svratištu Due palme
bez znaka na zidu
sa stolicem uz prozor
na kojem evo pišem

Borim se sa sumrakom
koji vreba da mi istrgne pero
i tamnim dlanom pokrije papir

Ti nemoj otići jer mrači se
U sobi su gle dva ležaja
Svaki u jednom kutu
Odaberi koji hoćeš
Za Nikolu jedan budi
Ja izabirem klupu
Ostani s nama Gospodine
jer mrači se

Udine, 2. travnja 2003. Kišna srijeda.

Hotel »Due palme«. Soba 44.

*U navečerje Međunarodnoga znanstvenoga skupa
»La poesia di Nikola Šop«.*

Bože, gdje si

Znam da Jesi.
Ali gdje si?
Kao magla daleko?
Kao »Kumova slama« ?
Među visokim zvijezdama?
Govorim »Ti«,
ali ne licem u lice
Kraj mene si.
Pače u meni si.
Što sam ono izučio
iz drevnih Pisama :
»Čovjek slika Božja« znači:
»Bog Prijatelj je u čovjeku« .
Sad znam gdje si.

Zagreb, 3. lipnja 2005.

Sunčani petak. Svetkovina Srca Isusova.